

First: Dutch Version
Second: English Version

Gregory Brenninkmeijer SJ

SERMON KRIJTBURG. SATURDAY JANUARY 14TH 2017
on Jsaia, 49, 3 + 5 - 6, I Corinthians 1, 1 - 3 and John 1, 29 - 34

Three readings we heard again this evening, my dear friends, three readings that at first glance have nothing that looks like a connection between them. They are quite different. The first about Isaia the prophet, the second about Paul the apostle and the third about John the Baptist. But I noticed that in each of these readings God is speaking to them and they hear what God is saying, and seem to be able to understand it. That, I think, is remarkable. Because have you heard the Lord speaking to you, recently, or ever in your life? Our readings tell us that it does happen. It happened to Isaia when God called him to be his servant. And again when the Lord told him that he would have to be 'the light of the nations'. That is quite something. And Paul must have had a similar experience, because he writes to the Corinthians that the Lord appointed him to be an apostle. And last but not least there is John the Baptist who declares: "He who sent me said to me: "The man on whom you see the Spirit come down and rest, he is the one who is going to baptise with the Holy Spirit.

I find that extraordinary, but it seems that there are people who hear God talking to them. Prophets or saints, people who have a very intense relationship with God. We call them mystics. But ordinary people, like you and me, very seldom hear the Lord's voice in their ear or in their heart telling them what He wants them to do. Is that because God doesn't like ordinary people, does not care for them, doesn't want to talk to them? NO! But God has very many ways to communicate and He usually speaks to us through the events of every day life. Through the people we meet, the challenges awaiting us, the choices we have to make. Most people experience them just as events, and nothing makes them think, that there might be more to those happenings than meets the eye. To hear God communicating you first of all have to believe in God. Believe that He is at work in our lives. That He cares for what is happening to us. If we do not believe that God is at work, we will probably never hear his voice.

But how does that work? How can I hear or notice that God wants to communicate things to me? How things work between God and men is usually best seen in the life of Jesus. He, of course, was a prophet, a saint, a mystic, who heard God speak loud and clear to Him in words, sometimes for all to hear. For instance: at the beginning of his public life, during his baptism by John, a voice was heard saying: "This is my Son, my Beloved, on whom my favor rests". But that voice was heard only three times during his entire public life. Three times only in three years time. That is not very frequent in an intense Father - Son relationship. Indeed, but Jesus and his Father were so attuned to each other that they had no need for many words. Jesus felt what God wanted Him to do. Two examples:

A leper asks Jesus to be made clean. At that time and in that culture the only acceptable reaction should have been to draw away. Keep your distance from the leper for fear of contamination. Jesus is part of that culture and must have felt that same reaction in his entire being. But He is filled with pity. Although He feels that He is taking a risk and although He knows the social consequences, He also feels what God, through this meeting with the leper, is asking Him to do. He stretched out his hand and touched him. Pope Francis must have heard God speak to him in the encounter with that wretchedly disfigured poor man in Saint Peter's square. He stopped the popemobile, got of, and embraced and kissed that invalid. That was not something Pope Francis had

planned. But seeing this man in his misery he knew what God was asking of him. And he did not turn a blind eye or shy away, but did what he felt God wanted.

Another example that we all can appreciate. People brought their children to Jesus for Him to bless them. But the disciples felt that they were interrupting Jesus' teaching, and therefore turned them away. The disciples were right. I know exactly, and so do many of you, what a screaming baby at the back of the church does to my sermon. But Jesus felt that it was God's will that He let himself be disturbed, because the kingdom of God belongs to people who are as open and non-judgemental as little children.

God speaks to us in the events of every day life. Jesus always understood that communication. What did He have that we miss?

First of all He had a good knowledge of who God is and what his mission was. So He could recognise the direction in which God was leading Him. We should therefore try to get to know God better, because that would help us understand what He wants from us, where He wants to guide us.

Secondly, I think, Jesus was always on the alert to hear God's promptings. That for us is very hard. Life is so demanding and our world is so distracting, that we can hardly hear ourselves think. And yet, if we want to walk with God and do his holy will we need to be attuned to Him and willing to hear Him communicate with us.

That is why it is such a good idea to find a moment of quiet at the end of the day, thanking God for all that was good in our day, and discussing with Him what seemed difficult. That is also one of the reasons why our Church is urging us to come to church every Sunday. To enjoy during the weekend a moment of silence in church and to review our week and to ask God what He has to say about the choices we made, the decisions we took, and ask Him how we can walk along his road in the week to come. By doing that, by starting the communication with God from our side, it will become well possible to hear the Lord guiding us through our conscience and we will enjoy the certainty of doing his holy will,

Amen

PREEK KRIJTBURG ZONDAG 15 JANUARI 2017

over Jesaja 49, 3 + 5 - 6, 1 Korinten 1, 1 - 3 en Johannes 1, 29 - 34

Drie lezingen hebben wij gehoord vandaag, beste mensen, drie lezingen, die op het eerste gezicht weinig of niets met elkaar te maken hebben. Ze zijn heel verschillend. De eerste gaat over Jesaja, de tweede over Paulus de apostel en de derde over Johannes de Doper. Maar bij het lezen viel het me op dat in elk van die lezingen God spreekt tot de hoofdpersoon en die hoort wat God tegen hem zegt en hij verstaat het ook. Dat vind ik opmerkelijk. Want hebt u God kort geleden nog tegen u horen praten, of ooit in uw leven? Toch vertellen onze lezingen ons dat dat wel gebeurt. Het is Jesaja overkomen toen God hem riep om zijn dienstknecht te worden. En nog eens toen de Heer hem aanstelde tot licht voor de volkeren. Dat is niet niks. En Paulus moet iets dergelijks zijn overkomen, want hij schrijft de Korintiërs dat de Heer hem tot apostel heeft aangesteld. En dan is daar tenslotte nog Johannes de doper die verklaart: "Hij, die mij gezonden heeft zei tegen mij: 'De man, op wie je de Geest ziet neerdalen en rusten, dat is degene die zal dopen met de Heilige Geest.'

Ik vind dat buitengewoon. Maar het schijnt dat er werkelijk mensen zijn die God tegen zich horen spreken. Profeten of heiligen, mensen met een zeer intense relatie met God.

We noemen dat gewoonlijk 'mystici'. Maar gewone mensen, zoals u en ik, horen Gods stem uiterst zelden in ons oor of in ons hart, een stem die ons vertelt wat God wil dat wij doen. Is dat omdat God niet zo van gewone mensen houdt, of dat Hij niet bijzonder om hen geeft, gewoon niet met hen praten wil? Natuurlijk niet! Maar God heeft vele manieren om met mensen te communiceren. Gewoonlijk spreekt hij tot hen in de gebeurtenissen van elke dag. Door de mensen die we ontmoeten, de uitdagingen die op ons af komen, de keuzes die we moeten maken. Voor de meeste mensen zijn dat gewoon dagelijkse gebeurtenissen en ze zien er geen aanleiding in om er een diepere betekenis achter te zoeken. Dat komt omdat je, om God te horen spreken, eerst wel in God moet geloven. Geloven dat God in ons leven aan het werk is. Dat wat ons overkomt Hem ter harte gaat. Als je niet gelooft dat God met jou bezig is, dan zul je vermoedelijk nooit Gods stem horen.

Maar hoe gaat dat dan in z'n werk? Hoe kan ik horen of merken dat God mij iets wil zeggen? Hoe dat werkt in de relatie van een mens en zijn God kunnen we het best zien in het leven van Jezus. Dat was natuurlijk een profeet, een heilige, een mysticus, die God luid en duidelijk met woorden tot zich hoorde spreken. Soms kon zelfs iedereen die stem horen. Bijvoorbeeld bij het begin van zijn openbare leven, toen Hij zich door Johannes liet dopen. Toen werd er een stem gehoord die zei: "Dit is mijn zoon, mijn welbeminde, in wie ik welbehagen heb". Maar die stem klonk slechts drie keer in heel Jezus openbare leven. Slechts drie keer in drie jaren. Geen erg drukke gedachten wisseling in een Vader – Zoon relatie. Inderdaad, maar Jezus en zijn Vader waren zozeer op elkaar afgestemd dat ze niet veel woorden nodig hadden. Jezus voelde wat de Vader hoopte dat Hij zou doen. Twee voorbeelden.

Een melaatse vraagt Jezus hem te reinigen. In die tijd en in die cultuur was de enige voor de hand liggende reactie er een van terugdeinzen. Afstand houden tot de melaatse om niet besmet te raken. Jezus heeft deel aan die cultuur en moet in heel zijn wezen diezelfde reactie gevoeld hebben. Maar hij wordt van medelijden vervuld. En ofschoon Hij voelt dat Hij een risico loopt en ofschoon Hij weet wat de sociale gevolgen voor Hem zullen zijn, voelt Hij ook wat God, door deze ontmoeting met de melaatse, van Hem vraagt. Hij strekte zijn hand uit en raakte hem aan.

Paus Franciscus moet God ook tot zich hebben horen spreken in de ontmoeting met die afzichtelijk mismaakte man op het Sint Pieters plein. Hij liet het pausmobiel stoppen, stapte er uit en omhelsde en kustte die arme man. Dat had de paus heus niet mooi voorbereid. Hij werd er door overvallen. Maar bij het zien van die man in zijn ellende wist hij wat God van hem vroeg. En hij keek niet de andere kant op, deed niet alsof hij hem niet had opgemerkt, maar deed wat hij voelde dat God nu van hem vroeg.

Een ander voorbeeld dat u wellicht heel goed kunt begrijpen. Mensen kwamen hun kinderen bij Jezus brengen met de bedoeling dat hij ze zou zegenen. Maar de leerlingen vonden dat die herrieschoppers Jezus bij zijn prediking zouden storen en stuurden ze weg. En die leerlingen hadden zeker gedeeltelijk gelijk. Ik weet precies, en u kunt het zich voorstellen, wat een huilende baby achter in de kerk kan doen met mijn preek. Maar Jezus voelde dat God Hem vroeg zich te laten storen, omdat het koninkrijk van God juist bedoeld is voor mensen die zo open en ontvankelijk zijn als die jonge kinderen.

God spreekt tot ons in de gebeurtenissen van iedere dag. Jezus verstond die stem. Wat had Hij dat wij blijkbaar missen?

Om te beginnen had Hij een goede kennis van wie God is en van de opdracht die Hij van God gekregen had. Daardoor kon hij vermoeden in welke richting God Hem leidde. We zullen dus ons best moeten doen om God beter te leren kennen en te verstaan wat zijn bedoeling is met zijn schepping. Dat zou ons helpen verstaan wat Hij van ons verlangt, in welke richting Hij ons leiden wil.

En vervolgens denk ik, dat Jezus er altijd op gespist was om God te horen. Dat is voor ons heel lastig. Ons leven is zo veeleisend en onze wereld is zo verstrooiend, dat we onszelf vaak nauwelijks horen denken. Maar toch, als we met de Heer willen optrekken en zijn wil willen doen, dan moet onze antenne op Hem afgestemd staan en dan moeten we er op uit zijn te horen wat Hij ons wil zeggen.

Daarom is het zo een goede idee om aan het einde van de dag een ogenblik rust te zoeken om God te danken voor al het goede dat deze dag heeft gebracht en om Hem voor te leggen alles wat we als moeilijk hebben ervaren.

Dat is ook een van de redenen waarom de Kerk van ons vraagt om iedere zondag naar de kerk te komen. Om in het weekend te genieten van een moment stilte, waarin we terug kijken op de voorbije week en God vragen hoe Hij daar tegenaan kijkt. Hoe oordeelt Hij over de keuzes die wij hebben gemaakt, de besluiten die wij hebben genomen? Dan kunnen we aanvoelen hoe we in de komende week met de Heer kunnen blijven oplopen. Als we zo van onze kant het gesprek met God beginnen, dan is het zeer wel mogelijk dat wij steeds beter Gods leiding zullen ervaren in ons geweten en toenemend de zekerheid verkrijgen dat we zijn Heilige Wil volbrengen én dat zijn welbehagen ook op ons rust. Amen.